

אמרי שפר "רבמט"

מתוך "ליקוטי שמואל"

מלקט ועורך: ש. אייזיקוביץ

eisikovits1@gmail.com

אדם שגזל או רימה אדם אחר בלי ידיעתו ועכשיו מתחרט על מעשיו ורוצה להשיב את הגזלה, אבל מתבייש להודיע לנגזל שגזל ממנו ולבקש ממנו מחילה, יכול להחזיר ולשים הגזילה או המעות במקום שמור, או להחזירו לחנות בלי ידיעת הבעלים ובזה יצא ידי השבה, וכשלא ידע הנגזל אודות הגניבה כלל, אף אין צריך לבקש ממנו מחילה (שו"ת מהרי"ל דיסקין דף נ"ד אות רכ"ה)

אדם שעוסק בדיבור, אין לו זמן לחשוב, לכל דיבור צריך להקדים מחשבה כדי שהדיבור אכן יהיה במקומו, וישיג את התועלת הרצויה. וככל שנרבה לשתוק כך נרבה לחשוב

אחד שקנה דיסק לביתו, ורוצה שיהיה לו העתק גם במשרד וגם לרכב, מותר לו להעתיק הדיסק לשימוש עצמו, מאחר שיתכן שכך הוא דעת המייצרים שלצורך שימוש עצמו וביתי מותר.

אי אפשר לשנות את כיוון הרוח, אבל אפשר לכונן את המפרשים שלי כך שתמיד אגיע ליעד שלי.

אין צורך לשנות את צלצול הפלאפון שלו לרטט, וכן אם מתקשר לחברו ויש שיר עד שיענו לו אין בזה איסור כיוון שאינו מתכוון להנאה.

אין שום יוצא דופן לכלל שלכל כלל יש יוצא דופן.

אם אתה היית מוציא לאור איזה עבודה, תוכנה או איזה שיר ודיסק עם השקעה של הרבה דמים בתרתי משמע, פשוט הוא שלא היית רוצה שאחרים יעתיקו את זה ולהפסיד לך ממון. כך אתה מצווה ע"י מצות התורה של "ואהבת לרעך כמוך" לחשוב על אחרים ולשלול להם נזק או הפסד בהעתקת מוזיקה כנ"ל. וכל זה הוא אפילו באופן שאין בו צד גזלה או איסור נהנה ממון אחרים שלא כדין הנ"ל.

אם יודע שבעיקר גנב מבני אדם הגרים במקום אחד, יתקן צורכי ציבור של אותו מקום, ואם גנב בכמה מקומות או שאינו יודע המקומות שמיושביה גנב, יעשה גמילת חסדים בגופו ובממונו ויתן משלו לעמלי תורה (מו"ר בשו"ת קנה בושם ח"ב סי' כ"ג.)

אם רואה בעיתון או במודעה בקשה לצדקה, והחליט בדעתו ליתן, צריך לתת לאותו מקום שחשב

אמרו חז"ל. לומד התורה בשקידה ובהתמסרות, אינו מקיים "רק" מצות עשה של תלמוד תורה, אלא משנה הוא בשקידתו את כל כולו, עצמותו וישותו, שיחו ושיגו ואורחותיו, יחד עם אורחות בני ביתו כולם.

אמרו חז"ל תלמיד חכם שאין בו דרך ארץ נבלה טובה ממנו.

אתה זה שבוחר מה חשוב ומה לא. המשמעות של כל דבר בחיים היא זו, שאתה מעניק לה.

בדיחה ישנה מספרת שבחתונה אורתודוקסית - החותנת בהריון, בחתונה קונסרבטיבית - הכלה בהריון, ואילו בחתונה רפורמית - הרב בהריון.

בויקרא (יג לג) "והתגלח" ג' גדולה, לרמז שכאשר יגיע הילד ונעשה בן ג' שנים אז צריך לגלחו ויעוד הפסוק הזה הוא פסוק ל"ג להורות שמגלחים בל"ג, דהיינו ביום ל"ג בעומר (ספר עטרת ישועה מועדים דף לג, א).

בימים אלו שהרבה אנשים שרים ניגונים למילים של המשנה ' אמר רבי עקיבא.. אשריכם ישראל.. לפני מי אתם מטהרים וכו', הלוואי שילחינו ויתפרסם שיר מבוסס על מימרא אחרת של ר"ע שהוא פחות פופולרי אבל מחייב יותר, " אמר רבי עקיבא, ואהבת לרעך כמוך - זה כלל גדול בתורה ", ואולי עי"ז יפנימו יותר המצוה לאהוב את כל ישראל ולחוש לממונם..

בן תורה חלה עליו חובת זהירות כפולה ומכופלת, עיניים רבות נשואות אליו. וכאשר ח"ו אינו מתנהג כבן תורה, הרי שהכתר אותו הוא נושא אינו ראוי לו וכגודל מעלתו כן יכבד עונו.

בפסוק "לבי ובשרי ירננו אל א-ל חי", לב"י נוטריקון ל"ב ימים שכבר עברו מימי העומר ועכשיו הגיע בשר"י נוטריקון רבי שמעון בר יוחאי, והיינו ל"ג בעומר יומא דהילולא דיליה, והיום הזה מסוגל להתפלל ולקיים "ירננו אל א-ל חי" שאז הקב"ה מקבל התפילות. (עלון 'ליזענסק' - כ"ק אדמו"ר רבי שלמה מבאבוב זצ"ל)

בשם הרה"ק והחווה מלובלין זיע"א מקובל שיש להקפיד להמתין לפני האוכל דקה או שתיים. כדאי לקבוע זמן קצוב, ולאחר שהכל מוכן לסעודה לשבת ולהמתין בסבלנות ורק אחר כך להתחיל לאכול.

"גדולה מילה שאילמלא היא לא ברא הקב"ה את עולמו"

דרש רבי יששכר דוב מזלוטשוב: לפיכך לא נברא כיס ללב, כמו לעין. כדי שלא יסגור עצל את לבו, וימאן לפתחו.